

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Obligationibus Specialibus Certorum Statuum, De
Sacramentis In Genere, Et In Specie, Et De Censuris Et Irregularitatibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDXXXIV.

VD18 90392167

Q. 3. An & qualis requiritur consensus ad valorem Matrimonii?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41032

est consensus internus contrahentium, forma sunt signa externa consensum illum exprimentia. Demum secundum alios materia sunt corpora habilia, forma est mutuus conjugum consensus.

Not. Illicite primum Matrimonium contrahitur sine benedictione, c. *Nostrates*. 30. q. 5.

Q. 3. An & qualis requiritur consensus ad valorem Matrimonii?

Resp. Requiritur verus consensus internus, mutuus, de presenti per verba vel alia signa sensibilia expressus, plene deliberatus, in se liber, & immunis à metu gravi injusto, ex Florent. Itaque

i. Requiritur verus consensus internus & mutuus: nam *Matrimonium in veritate contrahitur per legitimum viri & mulieris consensum*, c. 25. de *Sponsal.* consistit enim in contractu legitimo, qui est essentialiter duorum consensus. Hinc si consensus sit ex alterutra parte fictus, nullum est Matrimonium, c. 26. de *Sponsal.* Qui tamen fictè consentit, peccavit graviter tum contra reverentiam Sacramenti, falsò & sine intentione adhibendo ejus signa: tum contra justitiam: quia in contractu oneroso, si unus bonâ fide ponat partem suam, habet jus, ut etiam alter adjiciat suam, & sic ponatur æqualitas. Unde tenetur injuriam refarcire, & damna compensare, imò & tollere deceptionem, vere consentendo & contrahendo; nisi aliqua causa gravis obstet, qualis

lis est magna conditionis inæqualitas, vel si gravia mala, capitales inimicitia, dissidia, scandalum grave ex tali Matrimonio meritò timeantur: quo casu sufficiet pecuniaria compensatio. Excipiuntur etiam hi casus, nempe si tanta fuerit evidentia fictionis, ut mulier censeatur voluntariè decepta fuisse; quia volenti non fit injuria: vel si mulier decepta ipsum etiam deceperit simulando se esse virginem, cum non esset.

2. Consensus debet esse de præsentis, ex c. 31. de Sponsal. quia per sola verba de præsentis fit traditio, in quâ consistit Matrimonium, quo traditur mutua corporum potestas; nam per verba de futuro fit solum promissio. Ideoque debet esse mutuò acceptatus, ex c. 3. de Sponsa duorum; nam traditio non est completa, nec dat jus sine acceptatione. Porro iisdem omnino verbis, quibus conjuges proprium consensum exprimunt, significant etiam se acceptare obligationem & consensum ab altero expressum; nam hæc verba, *Accipio in meum, vel in meam*, aut æquivalentia utrumque significant, nempe & obligationem propriam, & acceptationem obligationis alterius conjugis; nec possunt unum sine altero velle & exprimere; cum enim sit contractus constans essentialiter ex utriusque obligatione, non potest vir, v. g. dicere, *velo esse tuus vir*, quin eo ipso dicat virtualiter & implicite, *velo te habere in uxorem*, & consequenter volo te habere mihi obligatam; sine qua obligatione non esset uxor,
nec

nec vir ejus Maritus. Item non potest vir velle accipere mulierem in legitimam uxorem, quin simul velit esse ejus Maritus; ideoque se ei ut uxori obligare; cum nequeat habere illam in uxorem, nisi ipse velit esse ejus Maritus, & se ei obligare. Idem est de uxore.

3. Debent esse plenè deliberatus, hoc est, factus cum advertentia de se sufficienti ad mortale. Nemo enim potest obligationem gravem sibi liberam contrahere, nisi plenè consentiat. Item debet esse in se liber, nam omnis contractus humanus exigit esse in se liber, & non in causa tantùm. Unde non valet, si datus sit in ebrietate voluntaria, in qua fuerit prævisus: nec debet esse extortus ex metu gravi injusto, nam consensus sic extortus invalidat Matrimonium, ut dicitur infra.

4. Utriusque consensus debet esse simul moraliter; ita ut unius partis consensus perseveret moraliter nec revocatus sit, dum exprimitur consensus alterius: alioqui non esset mutuus duorum in idem consensus. Sufficit tamen si consensui unius physicè præterito non revocato accedat consensus alterius, licet interposito intervallo; nam id omni contractui sufficit, & aliàs non posset iniri Matrimonium per litteras vel Procuratorem.

5. Ille consensus debet signo aliquo externo exprimi: quia est contractus humanus, ideoque non nisi modo sensibili perficiendus. Et quia mutua requiritur consensûs acceptatio: at non potest acceptari, nisi cognosca-

tus

tur, nec cognosci, nisi per aliquod signum exter-
num declaretur. Quamvis autem ad ejus
valorem sufficiat quodvis signum sufficienter
eum manifestans ex Catech. Rom. & ex Conc.
Florent. quod non requirit verba absolute,
sed cum addito *regulariter*; tamen verbis pro-
priè dictis exprimi debet, dum potest; quia
verba vocalia melius ac clarius quam alia si-
gna consensum exprimunt; proinde usurpa-
ri debent in contractu tanti momenti, dum
possunt.

Q. 4. *An ad Matrimonii valorem requiritur,
ut intendatur copula?*

Resp. Neg. Sed sufficit, quòd intendatur
saltem implicite & confuse translatio domini-
i corporum in ordine ad actum conjugalem,
seu Jus ad copulam. Quia 1. Matrimonium
nihil est aliud essentialiter quam mutua tradi-
tio & acceptatio potestatis corporum, in or-
dine ad copulam, dando & accipiendo jus ad
copulam. Unde copula supponit jam Ma-
trimonium constitutum. Item essentia Ma-
trimonii consistit in conjunctione animorum,
per mutuam traditionem potestatis corporum
ad finem Matrimonii saltem confuse cog-
nitum. 2. B. Virgo & S. Joseph ex comuni
sensu Ecclesiæ verum contraxerunt Matrimo-
nium; licet non intenderint copulam; imò se-
per votum obligarint ad se abstinendum ab ea.
3. Validè initur Matrimonium cum voluntate
ingrediendi Religionem ante illius consum-
mationem.